UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. CXIV. Qvibvs Modis Et Religionis actibus Eucharistia sit perciptenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

Visual Library

CAP. CXIV.

QVIBVS MODIS ET RELIGIOnis actibus Euchxriſtia ſit percipienda.

§. NEc ſatis eſſe putent quod à lethalibus noxis animum perpurgauerint, & à minutioribus veluti pietatis ac diuinæ gratiæ impedimentis liberent, eundemq; animum eximiis virtutibus tanquam nuptiali veſte exornent, ad cœleſtem ſponſum, Regem Regum dignis honoribus excipiendum. *S. Chryſoſt. hom. 3. in Epheſinam Apoſtoli Epiſtolam.* *Quotquot*, ait, *in corpore Chriſti communicamus, quotquot ſanguinem illius deguſtamus, cogitemus quod illius corpus & ſanguinem guſtamus, qui in cœleſtibus ſedet, qui ab Angelis adoratur, qui proximè conſiſtit immortali Dei potentiæ Hei, quot nobis ad ſalutem viæ ſunt? Corpus ſuum nos fecit, corpus ſuum nobis tradidit, & tamen nihil horum à malis auertit. O tenebras & multam profunditatem, O ſtupiditatem omni dolore vacuam. Quæ ſurſum ſunt, inquit Coll. 3. v. 1. 2. curate, vbi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedens. Contemplare obſecro. Adſtat menſa regia, adſunt Angeli huius menſæ miniſtri, adeſt Rex ipſe, & tu oſcitabundus adſtas?* Accedant igitur 1. magno doloris ſenſu deplorantes, quod illum ipſum Deum ſuum vnquam offenderint. 2. firmo propoſito vitam emendandi, ac Chriſto Domino ſuo cunctis viribus inſeruiendi. 3. magno timore, reuerentiá, ſubmiſſione contemplantes diuinæ Majeſtatis præſtantiam, quæ ſub his integumentis occulitur, & propriam contra abjectionem & vilitatem. 4. præcipua quadam fame & ſpiritali ſiti ad cœleſtem & viuificum panem, ad pretioſum & ſalutiferum ſanguinem, peccata abluentem, juſtitia ornantem, & omnibus bonis locupletantem anhelantes, ac Sal-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

uatoris opulentiam, benignitatem, liberalitatem, ſuam
verò egeſtatem & miſeriam perpendentes. 5. Eximia
animi corporisque puritate ad incomprehenſam &
interminatam ſanctitatem, quæ omnem peccati im-
puritatem faſtidit, horret, punit. 6. Singulari religi-
one ſe totos cum hoc ſacrificio Deo in holocauſtum
& ad omne obſequium promptiſſimè & conſtantiſſi-
mè offerendo. 7. Ardentiſſima caritate flagrantes
erga infinitam hic Dei præſentis bonitatem, amabili-
tatem, pulchritudinem, honeſtatem, jucunditatem,
excellentiam properantes in diuini ſponſi amplexus
noſtræ ſalutis cupidiſſimi, meditantes ejus erga ſe a-
morem & innumerabilia beneficia pręſertim Redem-
ptionis. B. Franciſcus Xauerius Indorum Apoſtolus, vt
in ejus vita narrat Horat. Turſell. l. 6. c. 5. cum ad con-
ſecrandam Euchariſtiam, ſumendamq; ventum erat,
manantib. præ gaudio lachrymis ora ſinũq; cóplebat.
S. Chutbertus Epiſcopus Lindisfarnenſis Dominicæ
Paſſionis myſteria celebrans, magna contritione & la-
chrymarum profuſione ſeipſum Deo immolabat. vt
habet V. Beda l. 4. hiſt. Angl. c. 28. S. Tho. Herfordenſi
in Anglia Epiſcopo tanta in Miſſæ ſacrificio lachry-
marum ex oculis copia manabat, ac ſi coram ſe Chri-
ſtum Dominum in carne humana patientem vidiſſet.
Surius in ejus vita 2. Octob. 8. Optimo fine & ꝓpoſi-
to quærentes, vt cum Chriſto Deo ac capite ſuo veluti
pulchrum, viuum, aptum membrum conjungat, & ex
hac conjunctione ſpiritum & ſenſum Chriſti, gratiam,
virtutem hauriat, meritiq; particeps efficiatur, vt vitia
malasq; affectiones exſtirpet, ſibi ac aliis ſalutaria im-
petret, pſtantiſſimis fidei, ſpei, caritatis, religionis de-
miſſionis & aliarum virtutum actiones exerceat. Itaq;
quærat cœleſtem panem non terrenum, non lucrum ſed ſpiritum
non ſuam ambitionem ſed Dei honorem, non quæſtum pecunia-
rum, ſed lucrum animarũ, vt loquitur *S. Bonau. de præpar. ad*
Miſſam.

Miſſam c.8. Quibus omnibus vt attentus ſit animus ab omni alia cura & cogitatione ſeparandus eſt, juxta S. *Dionyſii conſilium de Eccleſ. Hierarch. c.3. Ad ſanctiſſimum, inquit, euntes ſacrificium mundari conuenit ab ipſis vltimis animæ phantaſmatib. Et S. Bonau. de præp. ad Miſſ. c.4. Dum Miſſã celebraturus es, totũ te recolligas, vt neq; actus neq; cogitatio ad aliquid aliud diſpargatur.* §. Quãto pietatis, timoris ac amoris ſenſu divina ſuméda ſint myſteria egregie docet. *S. Chryſ. ſerm. de Encœniis* non ſine ſtupore exclamat.

Diuini epuli deſcriptio.

Papè, menſa myſteriis instructa eſt, & agnus Dei pro te immolatur, ſacerdos pro te angitur, ſanguis ſpiritalis ex ſacra menſa reſluit, Seraphim adſtant ſex alis faciem tegentia, oẽs incorporeæ virtutes pro te cum ſacerdote intercedunt: ignis ſpiritualis è cœlo deſcendit, ſanguis in cratere in tuam purificationẽ ex immaculato latere hauſtus eſt. Et non erubeſcis reuereris & confunderis neq; Deum tibi propitium facis? Non conſcientia tua iudicat te o homo? Propter q̃ & accedentes, ne putetis, q̃ accipiatis diuinum corpus ex homine, ſed ex ipſis Seraphim forcipe ignem, quem ſcil. Eſaias vidit vos accipere. c.6. v.6. Reputate ſalutarem ſanguinem, quaſi è diuino & impolluto latere effluere, & ita approximantes labiis puris accipite.

Quid in Eucharistia ſuſptione cogitandum.

Quocirca fratres oro vos & obſecro, ne abſimus ab Eccleſiis, neq; in aliis colloquiis occupati ſimus. Stemus trementes & timidi demiſſis oculis, renata anima gementes ſine voce, iubilantes corde. An non vides eos qui ſenſibili, corruptibili, temporali & terreno regi aſſiſtunt quam ſint immobiles, non loquentes, non oculos huc & illuc mittentes, ſed mœſti territi, lugentes? Ex ipſis documentum accipite homines, & ſic aſſiſtite Deo, quaſi terrenum regem acceſſuri. Si hæc optimo jure præſcribuntur Laicis, quanto magis Clericis & inter illos Sacerdotibus?

Summa reuerentia ad diuina accedendum myſteria.

Elegans ſimile.

§. Eundem rurſus *B. Chryſ. audiamus hom. 24. in c.10. prioris Corinthiacæ. Velimus inuicem vnitatẽ ſeruare. Ad hoc enim nos inducat ſacrificiũ illud formidandum & admirabile, q̃ iubet nobis, vt concordia & charitate maxima ad ſe accedamus, & aquilæ in hac vita facti, ad ipſum cœlum euolemus, vel potius*

Euchariſtia vnitatis & charitatis ſacrificium.

ſupra cœlum. Vbi enim cadauer, inquit Matth. 24. v. 28.
illic & aquilæ. Cadauer Domini corpus propter mortem: niſi
enim ille cecidiſſet, nos non reſurrexiſſemus. Aquilas autem ap-
Communicaturus mente in cœlum euolet.
pellat, vt oſtendat, ad alta eum oportere contendere, qui ad hoc
corpus & nihil cum terra debere ei eſſe commune, neq; ad
inferiora trahi & repere, ſed ad ſuperiora ſemper volare,
& in ſolem iuſtitiæ intueri, mentiſq; oculum acu-
tiſſimum habere. Aquilarum enim non graculorum hæc menſa
Magna opus puritate ad Chriſti corpus accipiendum.
eſt. Et tunc occurrent è cœlis deſcendenti, qui nunc merito fruun-
tur: quemadmodum qui indignè vltima patientur. Nam ſi re-
gem quis non inconſideratè acciperet, quid dico regem, imò ne re-
gium quidem veſtimentum immundis manib. tangeret, quam-
uis in ſolo loco, ſolus eſſet. Atqui nihil aliud id veſtimentum eſt,
quam vermium filum. Quod ſi tincturam admiraris, etiam
ipſa mortui piſcis ſanguis eſt. Verum id nemo immundis manib.
tractare auderet. Quod ſi hominis veſtem nemo temerè attin-
geret, quo pacto omnium Domini corpus purum & immacula-
tum, quod diuinæ illius naturæ particeps eſt, propter quod & ſu-
mus & viuimus, propter quod portæ inferi fractæ ſunt & cœlo-
rum apertæ, tanta cum ignominia accipiemus? Nolimus obſe-
cro, nolimus impudentes nosipſos interimere, ſed cum honore &
Corporis Chriſti in Euchariſtia præconia.
mũditia omni ad Deũ accedamus. Et quãdo id propoſitũ videris,
dic tecum: Propter hoc corpus nõ amplius terra, & cinis ego ſum;
nõ amplius captiuus, ſed liber. Propter hoc, cœlũ & ea quæ in eo bo-
na ſunt me accepturũ ſpero: propterea immortalẽ vitã, Angelorũ
ſedẽ, Chriſti conſuetudinẽ. Hoc corpus affixũ, verberatũ, mor-
te victum non eſt. Hoc corpus Sol crucifixum videns, radios a-
uertit. Propter hoc & velum templi ſciſſum eſt & petræ, & ter-
ra vniuerſa tremuit. Hoc idem corpus cruentatum lancea vul-
neratum, fontes ſanguinis & aquæ vniuerſo orbi ſalutares ſca-
turiuit. Vis & aliunde vires eius intelligere? Interroga quæ
ſanguinis fluxum paſſa eſt, quæ non Ieſum, ſed eius veſtimentum:
nec totum, ſed eius fimbriam duntaxat tetigit. Hæc autem non
Omiſſio Euchariſtiæ peſtifera.
dico, vt non accedamus, ſed ne temerè accedamus. Quemadmo-
dum enim frigida acceſſio periculoſa eſt, ita nulla myſticæ illius
cœna

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

V. Sacramenti effectus.

cœnæ participatio, peſtis eſt & interitus. Ipſa namq; menſa, animæ noſtræ vis eſt, nerui mentis, fiduciæ vinculum, fundamentum, ſpes, ſalus, lux, vita noſtra. Si hinc hoc ſacrificio muniti migrabimus, maxima cum fiducia ſanctum aſcendemus veſtibulum, tanquam aureis quibuſdam veſtibus vndiq; contecti. Et quid futura commemoro? Nam dum in hac vita ſumus, vt terra nobis cœlum ſit, facit hoc myſterium. Aſcende igitur ad cœli portas, & diligenter attende, imò non cœli, ſed cœli cœlorum, & tunc quod dicimus, intueberis. Etenim quod ſummo honore dignum eſt, id tibi in terra oſtendam. Nam quemadmodum in regiis non parietes, non tectum aureum, ſed regium corpus in throno ſedens omnium præſtantiſsimum eſt: ita quoq; in cœlis regium corpus, quod nunc in terra videndum tibi proponitur, neq; Angelos, neq; Archangelos, non cœlos, non cœlos cœlorum, ſed ipſum horum omnium tibi Dominum oſtendo. Animaduertis quonam pacto, quod omnium maximum eſt atq; præcipuum in terra non conſpicaris tantum, ſed tangis: neq; ſolum tangis, ſed comedis, & eo accepto domum redis. Abſterge igitur ab omni ſorde animam tuam. Præpara mentem ad horum myſteriorum ſuſceptionem. Etenim ſi puer regius purpura & diademate ornatus tibi ferendus traderetur, nonne omnibus humi abiectis, eum ſuſciperes? Verum nunc quum non hominis regium puerum, ſed vnigenitum Dei Filium accipias, dic quæſo non horreſcis, & omnem ſæcularium rerum amorem abiicis, & eo te ſolo ornatum reddis, ſed adhuc humum deſpicis, pecuniæ incumbis, terræ deditus es: & quamnam veniam conſequeris, quam excuſationem? Nonne vides Dominum tuum omnem pompam ſæcularem penitus abiecisse? Nonne propterea in præſepe poſitus eſt, quum primum natus eſt, & vilem matrem voluit? Non propter hoc ei, qui ad diuerſorium ſuum reſpiciebat, inquit: Filius hominis non habet, vbi caput reclinet. Quid diſcipuli? Nonne eundē ſeruarerunt morem, in pauperū domos introducti, & alius quidē ad coriariū, alius ad tentoriorū opificē, & ad eā, quæ vendebat purpurā diuertebant? Non n. domus magnificentiam, ſed animarum virtutē quærebant. Huiuſmodi & nos deſideremus.

Chriſtus nobis in Euchariſtia demonſtratur,

Vnigenitus Dei Filius in Euchariſtia accipitur.

Terrena aſpernanda.